

'Στ' ανάθεμα κακή καρδιά
και σ' όλους ἄσπρο βρε παιδιά.

'Ο Πρωθυπουργεύων γράφει
'στῶν Δημάρχων τὸ συνάφι.

'Ο σεβαστὸς διάδοχος τοῦ κραταιοῦ μας θρόνου
ἐνηλιξ πλέον γίνεται ἐντὸς ὀλίγου χρόνου,
καὶ ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος, ὡς ἦν γνωστὸν τοῖς πᾶσι,
τὴν ἐνηλικιότητα λαμπρῶς θά ἐορτάσῃ
διὰ μεγάλων τελετῶν καὶ ὕμνων διαφόρων,
γενναῖον ἀποτίουσα ἐδγνωμοσύνης φόρον.

Διὸ τὰς ἐξοχότητας παρακαλῶ Ὑμῶν
νὰ ἔλθουν ἴσῃν πρωτεύουσαν χωρὶς ἀναβολήν,
διὰ νὰ τύχετε καὶ σεῖς εὐνοίας καὶ τιμῶν
κι' ἐκ τοῦ πλησίον ἴδετε κι' ἡμᾶς καὶ τὴν Αὐλήν.
'Αν δὲ κανένας ἀπὸ σᾶς τυχὸν ἀπουσιάσῃ,
κι' ὁ βασιλεὺς θὰ λυπηθῇ καὶ δὲν θὰ ἐορτάσῃ.

'Εν τούτοις, σᾶς παρακαλῶ, ἀγαπητοί μου φίλοι,
νὰ λήθητε ἴσῃν πρωτεύουσαν ὀλίγον καθαρὸί,
νὰ βάλετε ἴσῃν τσέπη σας κι' ἓνα λιγὸν μανδύλι,
ἂν κι' ὁ καθείς σας περιττὸν φορτίον τὸ θαρρῇ.
Κι' ἡ μαύρη φουστανέλλα σας νὰ εἶναι σὰν τὸ χιόνι,
ποῦ νὰ σᾶς βλέπη ἄνθρωπος καὶ νὰ σᾶς καμαρώνῃ.

Πρὸς τούτοις σᾶς παρακαλῶ ἐκ μέσης μου καρδίας
νὰ πλύνετε τὰ πόδια σας καὶ δοθὸ φορεῖς καὶ τρεῖς,
διότι ἐνδεχόμενον νὰ χύνουν εὐωδίας,
καὶ με αὐτὰς ἐχόρτασε ὡς τώρα ἡ πατρίς.
Νὰ μὴν ὑπάρχη λίγδα μιὰ ἴστὸ κόκκινὸ σας φέσι,
καὶ κάλτσαις εἰς τὰ πόδια του καθένος νὰ φορέσῃ.

Νὰ σαπουνίσετε καλὰ τὸ τρυφερὸν σας σῶμα,
ταῦτιά σας, τὸ κεφάλι σας, τὸ κάθε σας ρουθοῦνι,
καὶ τὰς περιφερείας σας τὰς σεβαστάς, ἀκόμα,
ἂν δὲ αὐτοῦ, ἀγαπητοί, δὲν ἔχετε σαποῦνι,
ἀμέσως τὸ δημόσιον με πίστῳσιν σᾶς στέλλει,
καὶ πῶς θὰ τὸ πληρώσετε καθόλου μὴ σᾶς μέλη.

'Αν δὲ κανένας ἀπὸ σᾶς Ρωμαίικα δὲν ξέρῃ
καὶ μόνον τ' Ἀρβανίικα σαφῶς καταλαμβάνῃ,
ἂς μὴ σκοτίζεται γι' αὐτό, καὶ ἴστὰ ἴδικά μας μέρη
ὑπάρχουν ὄλων τῶν γλωσσῶν ποικίλοι δραγουμάνοι.
Καὶ θὰ ἴμφορέσῃ κάλλιστα νὰ συννενοηθῇ,
χωρὶς γιὰ τὰ Ρωμαίικα νὰ στενοχωρηθῇ.

Καί όταν πλέον σὺν Θεῷ ἐδῶ εὐδοκῶθητε,
προσέξετε μὴ φάγετε καμμιὰ σκελίδα σκόρδο,
διότι ἐνδεχόμενον πολὺ νὰ συστηθῆτε
ἔστων Ροῦμιπολδ, ἔστων Τραούτεμπερ, καὶ σὲ κανένα Λόρδο.
Ἄν δὲ ὡς τότε εἶν' ἐδῶ κι' ὁ Τσάμπερλαιν ἐκεῖνος,
θὰ συστηθῆ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ εὖοσμόν σας σημήνος.

Καί όταν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου εἰσαχθῆτε
κι' ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρά του εἰς ὄλους σας προσφέρει,
προσέξετε γιὰ τὸ Θεὸ νὰ μὴν ἀφαιρεθῆτε
καὶ πιάσετε τὴ μύτη σας μὲ τὸ δεξί σας χέρι,
καὶ μὲ βαρὺ ρουθούνισμα καὶ διαφόρους ἤχους
τὸ προῖόν τῆς μύτης σας τινάξετε ἔστους τοίχους.

Ἀνάγκη κατεπείγουσα ἐδῶ νὰ εὐρεθῆτε,
διότι καὶ ἔσ' Ἀνάκτορα θὰ φάτε καὶ θὰ πιῆτε,
πλὴν καὶ χορὸς βασιλικὸς πρὸς χάριν σας θὰ γίνῃ
καὶ ἀπὸ σᾶς ἀπρόσκλητος κανένας δὲν θὰ μείνῃ,
ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν λέοντα θὰ γνωρισθῆτε ὄλοι,
ποῦ μέσα ἔστω βασιλικὸ μουγκρίζει περιβόλι.

Θὰ εἰσαχθῆτε παρ' ἐμοῦ κι' εἰς τῆς Αὐλῆς τὸν σταυλόν,
ποῦ εἶναι ἀπὸ ἄλογα βασιλικά γεμάτος,
καὶ ὄλα σας τὰ ἐξόδα καὶ ὄλον σας τὸν ναῦλον
θὰ τὰ πληρώσῃ, ὡς εἰκός, ἀρξάν κοντάν τὸ κράτος.
Ἐκτὸς αὐτοῦ ἔστους προῦχοντας τῶν προσφιλῶν μας Δήμων
θὰ δώσῃ ὁ διάδοχος καὶ πλῆθος παρασήμων.

Ὅποταν δὲ ἀφήσετε γελῶντες τὸ Παλάτι
καὶ όταν εἰς τὰ ἴδια γυρίσετε χορτάτοι,
χωρὶς καθόλου ὄβολόν νὰ δώσετε κανένα,
θὰ ἐνθυμηθῆτε πάντοτε τὰς τελετὰς κι' ἐμένα,
καὶ εἰς τὸν νοῦν σας φέροντες ἐκεῖνα τὰ συμβάντα,
ὑπὲρ τοῦ προσκαλέσαντος θὰ κάμετε τὰ πάντα.

καὶ τότε θὰ δουλεύσετε καὶ μὲ ψυχὴν καὶ σῶμα
τοῦ νοῦν Πρωθυπουργεύοντος τὸ βασιλευδὸν κόμμα,
Καὶ θὰ κοπῆτε ὄλοι σας ἐν ἀληθεῖ ἀγάπῃ
ὑπὲρ τοῦ κατορθώσαντος νὰ βάλετε τσουράπι,
γενναῖον ἀποτίνοντες εὐγνωμοσύνης φόρον
διὰ τὰ τόσα γεύματα ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων.

Καὶ ταύτας μὲν πρὸς τὸ παρὸν σᾶς γράφω τὰς γραμμάς,
ὁπόταν δὲ προσωπικῶς ἐδῶ σᾶς συναντήσω
κι' εἰς στενωτέραν ἔλθετε συνάφειαν μ' ἐμᾶς,
περὶ τῶν νέων ἐκλογῶν πολλὰ θὰ σᾶς λαλήσω.
Αὐτὰ καὶ μένω μ' ἀσπασμοὺς πολλοὺς καὶ θερμοτάτους...
Τρικούπης ὁ Χαρίλαος, Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ Βλάχος, τέως βουλευτῆς, ποῦ γράφει καὶ δὲν σβύνει,
ὄσα κι' ἂν ἔγραψε περὶ εἰς τρεῖς θὰ βγάλῃ τόμους,
καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ ἀνάρπαστον θὰ γίνῃ
κι' ἀπὸ πτωχοὺς ὁμογενεῖς καθὼς καὶ γαλαντόμους.
Ἄν καὶ δεκαπεντάφραγκος θὰ εἶνε ἡ τιμὴ,
μὰ γρήγορα θὰ πουληθῶν παντοῦ ὡς ἂν ψωμί,
γιατὶ ὁ Βλάχος βέβαια δὲν ἤθελε νὰ γράφῃ,
ἂν εἰξευρε τὰ ἔργα του πῶς θάμεναν ἔστω ράφι,
ἀλλ' οὔτε εἶναι καὶ αὐτὸς σὺν κι' ἄλλοι φιλολόγοι,
ποῦ λέγουν πῶς περιφρονοῦν πᾶν ὕλικόν συμφέρον
καὶ γράφουν γιὰ τὰς γενεὰς τῶν μεταγενεστέρων.

*

Ἐστω φίλου μας Κατσιμπαλι τὸ νέο μαγαζί,
ποῦ ὄσοι ἀπ' ἐκεῖ περνοῦν τὸ βλέπουν σὺν χαζοί,
ἐσχάτως ἐκομίσθησαν λογῆς λογῆς καπέλα,
ποῦ νὰ τὰ ἔδῃτε μιὰ φορὰ θὰ πῆτε «ὦ! κὲ μπέλλα!»

*

Τὸ γεροντοπαλλήκαρο εὐθύς ποῦ τὰ φορέσῃ
τὸ βλέπει νάχῃ γιὰ προικιὰ καὶ προξενιαῖς ἐλπίδες,
ὁ κάθε ἀσχημάνθρωπος μὲ τοῦτα σᾶς ἀρέσει,
καὶ δίνουν χάρι κι' ὠμορφιά κι' εἰς τοὺς σαχλοὺς Δαντηδες.

*

Μὰ καὶ μπαστούνια ἔφερε, ποῦ ὄποιος ἀγοράσῃ,
προβλεπτικὸς καὶ φρόνιμος εἰς ὄλους θὰ φανῃ,
διότι ἂν ποτε βροχῆς κατακλυσμὸς τὸν πιάσῃ,
ἀμέσως τὸ μπαστοῦνι τοῦ ὀμπρέλα θὰ γενῃ.

*

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ὁ Ρωμηὸς εἰς ὄλους σας συστήνει
καὶ νὰ τοῦ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴν φλυαρίαν,
μὰ τοῦτο τὸ Κατάστημα μοναδικόν θὰ γίνῃ
εἰς ὄλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

*

Μιὰ παπαδιὰ θεοσεβῆς, θαυματουργὸς κρυφῆ,
ποῦ κάθεται εἰς τὴν ἐδῶ Νεάπολιν πρὸ χρόνων,
τοῦ τριγοφάγου τοῦ γνωστοῦ εὐρήκε ἀλοιφῆ
καὶ ἔξεφαλάκρωσε πολλοὺς μὲ μίαν ὄσιν μόνον.
Ἄν δὲ αὐτὸ τὸ νόσημα ἐξαίφνης σὲ προσβάλῃ
καὶ δὲν σ' ἀφήσῃ τρίχα μιὰ ἐπάνω ἔστω κεφάλι,
κι' ἂν, ὅ μὴ γένοιτο ποτέ, Σεπτέλος καταντήσης,
καὶ χάσης τὰ μουστάκια σου καὶ ὄση τρίχα εἶχες,
τρέξε νὰ ἔρῃς τὴν παπαδιὰ χωρὶς στιγμή ν' ἀργήσης,
κι' ἀμέσως θάβγῃς ἀπ' ἐκεῖ γεμάτος ἀπὸ τρίχες.

*

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἔστω τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυταίων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν «Ἐὐφρονούντων» — νύκτα ἕμερα συζητούντων,
μὲ μπακέληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλους τῶσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδούρια.